

huse« og aktiviteter i øvrigt. Det forekommer ganske absurd, hvis fritidslovgivningen er indrettet således, at det offentlige understøtter rockergupper, som hyppigt forbindes med kriminelle handlinger. Det må derfor være ganske oplagt for regeringen at tage initiativ til at få den pågældende lovgivning ændret, således at rockerbander ikke længere kan modtage offentlige tilskud.

Svar (25/9 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Der er ingen lovgivning, der pålægger kommunerne at yde tilskud til rockergrupperes loka-leudgifter m.v.

Ifølge folkeoplysningsloven (§ 24 i lovbe-kendtgørelse nr. 560 af 20. juni 1996) ydes der tilskud til lokaler til brug for aktiviteter primært for børn og unge under 25 år. Hvis aktiviteterne omfatter deltagere over 25 år, nedsættes tilskuddet forholdsmæssigt svarende til disse deltageres andel af det samlede antal deltagere.

Jeg kan oplyse, at folkeoplysningsloven er baseret på det traditionelle frihedsprincip. Ifølge lovens § 3, stk. 1, skal den enkelte kreds' idépolitiske grundlag, organisatoriske struktur, frie emnevalg, frie valg af tilrettelæggelsesform og frie dispositionsret respekteres. Men denne frihed og rummelighed forudsætter, at den virksomhed, hvortil der ydes støtte i henhold til loven, er fuldt ud lovlig og ikke er camouflager for lyssky, kriminelle handlinger.

Hvis der er en begrundet mistanke om, at dette er tilfældet – eventuelt bestyrket gennem politiet – vil det efter min opfattelse være en ret og pligt for kommunens folkeoplysningsudvalg at afslå en ansøgning om ydelse af tilskud og anvisning af lokaler.

Et afslag på ansøgning om tilskud og lokaler kan i øvrigt ikke indbringes for Undervisningsministeriet, men kredsene, der har fået afslag på sin ansøgning, vil i sidste instans kunne indbringe afslaget for domstolene. I den forbindelse kan jeg oplyse, at Østre Landsret i december 1995 frifandt Stenløse Kommune for en rockerklubbs påstand om, at kommunens stop for tilskudsudbetaling var ulovlig. Sagen er anket til Højesteret, hvor den domsforhandles den 3. december 1996.

Ad spm. nr. S 3506

Fra erhvervsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Tom Behnke stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende 1995-96 side 8141, lød således:

Til erhvervsministeren (30/8 96) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil det være muligt at klassificere foreninger og klubber som erhvervsvirksomheder, hvilket indebærer regler om placeringen af klubberne og foreningerne i bymæssigt bebygget område?«

Supplerende svar (24/9 96)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg har nu modtaget miljøministerens bidrag til besvarelse af spørgsmålet, for så vidt angår afgrænsninger i forhold til miljø- og planlovgivningen:

»Foreninger og klubber som sådanne kan ikke i byplanmæssig henseende karakteriseres som erhvervsvirksomheder.

Hvis en forening eller klub imidlertid driver erhvervsvirksomhed, kan denne virksomhed have betydning for, hvor foreningen eller klubben kan placeres. Det vil i givet fald afhænge af, hvilken form for erhvervsvirksomhed der er tale om. Det bemærkes i denne forbindelse, at en del former for erhvervsvirksomhed kan udøves i boligområder og i områder, der er udlagt til blandede bolig- og erhvervsformål, således som det typisk er tilfældet i centerområder.

Der vil i en lokalplan for et boligområde kunne fastsættes bestemmelser om, at ejendommene i området kun må anvendes til beboelse, og at der bl.a. ikke må udøves forenings- eller klubvirksomhed. Et sådant forbud omfatter i givet fald alle former for foreninger og klubber uanset medlemskredsen.

Det tilføjes, at en lokalplan har virkning for fremtiden, således at en anvendelse, der lovligt er etableret før lokalplanens tilvejebringelse, kan fortsætte uanset planens bestemmelser.«